5. İhfa

İhfa sözlükte "gizlemek" anlamına gelir.

Tenvin veya sakin nundan sonra, nun sesinin asıl mahrecinin gizlenerek bir sonraki harfe katılmadan ve o harften tamamen ayırmadan okunmasına ihfa denir.

Tenvin veya sakin nundan sonra aşağıdaki 15 harften biri gelirse ihfa yapmak vacip olur:

ت ث ج د ذ ز س ش ص ض ط ظ ف ق ك

Bunlar aşağıdaki Arapça beytin ilk harflerinde toplanmıştır:

صِفْ ذَا ثَنَا جُودَ شَخْصٍ قَدْ سَمَا كَرَمَا   ضَعْ ظَالِمًا زِدْ تُقًا دُمْ طَالِبًا فَتَرَي

İhfa'lı okuyuşta;

1. Dil damağa veya üst ön dişlere yapışmaz, doğal hâlinde serbest bırakılır ve arada hafif boşluk bırakılır.

2. Ses hem ağızdan hem de burundan (genizden) gelmelidir.

3.Tenvin veya sakin nun gunneli okunur.

4.Gunneli okuyuş bir buçuk elif miktarı tutulur.[7]

Örnek: مَنْ ذَا الَّذِي

Bu örnekte;

- Birinci kelimenin sonunda sakin nun vardır.
- Tenvinden sonra ihfa harflerinden zel (ذ) harfi gelmiştir.
- Bu durumda ihfa meydana gelir.
- Tenvinin nunu gizlenir ve ses genizden getirilerek bir buçuk elif miktarı tutulur.

NOT EDELİM

Sesin genizden (burun boşluğundan) getirilmesine gunne denir.

7 Abdurrahman Çetin, Kur'an Okuma Esasları, s. 159.

AÇIKLAYALIM - UYGULAYALIM

جَنَّاتٍ تَجْرٖي - وَ فَتْحٌ قَرِيبٌ - اٰيَةٌ فٖي - لَنْ تُغْنِيَ - فَمَنْ ثَقُلَتْ - اِنْ كُنْتُمْ

Yukarıda geçen ihfaları örnekteki gibi açıklayınız ve kelimeleri tecvidli olarak okuyunuz.